

Vánoční bohoslužby 2007

		Sedlčany	Chlum	Dublovice	Kosova Hora	Jesenice	Počepice
23. 12. Ne	4. adventní neděle	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
24. 12. Po	Štědrý den	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
25. 12. Út	Narození Páně	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
26. 12. St	Sv. Štěpán	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
27. 12. Čt		8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
28. 12. Pá	Mládětek betlémských	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
29. 12. So		17:00		11:00	8:00	9:30	11:00
30. 12. Ne	Svaté rodiny	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
31. 12. Po	Sv. Silvestr	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00
1. 1. 2008 Út	Matky Boží Nový rok	8:00	9:30	11:00	8:00	9:30	11:00

Uzávěrka příštího čísla Farních novin je 15. 1. 2007. Těšíme se na všechny náměty a příspěvky farníků k rukám členů redakce nebo na e-mailové adrese.

FARNÍ LISTY, občasník farností Dublovice, Chlum, Jesenice, Kosova Hora, Počepice a Sedlčany. Vydává Farnost Sedlčany, Komenského nám. 44, tel. 318 822 970, mobil. 721 659 242, e-mail: farnost.sedlcany@centrum.cz Redakce: P. R. Sulwestrzak, B. Němeček, L. Jelen. Neprodejně.

č. 1/2007
2. prosince 2007

ADVENT

Milí farníci,

téměř po roce se vám dostává do rukou nové číslo farního časopisu. Věřím, že tyto „Farní listy“ budou vítaným hostem ve vašich domech. Je to jedna z mých malých nadějí, že psaným slovem se nám podaří navázat kontakt i s těmi, kteří z důvodů nemoci, staří... se nemůžou zúčastnit farního života a aspoň modlitbou jsou a doufám, že i budou, s námi.

Řekl jsem, že je to moje „malá naděje“, setkat se se všemi prostřednictvím psaného slova. Myslím, že každý má v životě nějaké naděje. Sportovci budou mít naděje na postup do dalšího kola nebo na získání medaile, žák na úspěch ve škole, student na dobrou práci, nemocný na uzdravení.

Proč píšu o naději? První číslo našeho časopisu přichází k vám spolu s adventní dobou. Chtěl bych dát sobě i každému s vás otázku: jak chápeme naději? Je to slovo pro život silných a schopných lidí, nebo jen jako útěcha pro slabé a málo schopné? Kde hledat odpověď? Křesťan měl by ji hledat v Bibli.

Naděje, jak jí zná Starý a Nový zákon, není laciným přesvědčením, že všechno dobře dopadne. V Bibli je základní nadějí přesvědčení, že Bůh je věrný a že své sliby naplní. To nám právě připomíná každý rok liturgie adventu: od zaslíbení a nadějí proroků k andělovi zvěstování a Mariinu a Josefovi očekávání narození Dítěte. A tato naděje má důsledek i pro budoucnost: Bůh neponechal a ani neponechá v budoucnosti svět jen světu samotnému. Nečeká nás jen konečná katastrofa nebo nějaký triumf zla. Ježíš přijde podruhé jako poslední slovo pozemských dějin, které řekne Bůh a které je proto dobré, žádoucí a tedy očekávané.

Bohužel v době, ve které máme žít, komerce nám nedovoluje správně prožívat adventní dobu. Od počátku adventu v obchodech a na ulicích máme stále před očima vánoční motivy, Betlém a koledy hrané dokolečka. Ušlechtilí lidé po celé zemi pořádají v adventu vánoční koncerty. Všechno to končí rozbalením dárků o Štědrém dnu. Advent se ztratil a po Štědrém dnu je už volno. Advent se neslaví. Slaví se splněná přání – tomu dnešní člověk rozumí. Ale neslaví se naděje, která je velkým tématem adventu. Tě totiž dnešní člověk mnohdy nerozumí. Nenechme si ji vzít my, křesťané. Máme ještě jednu šanci v tomto adventu vniknout hlouběji do jejího tajemství. Radujme se a slavme NADĚJÍ.

Otec Rafael

Martinská pouť v Sedlčanech

V neděli 11. 11. 2007 ve 14 hod. se sešli mladí ze sedlčanské farnosti, aby oslavili pouť. Venku bylo zima a občas i sněžilo, a tak se naši mladí přestěhovali z farní zahrady přímo na faru. Soutěžím byl prostor fary příjemně nakloněn a všechny atrakce se na faru vešly. Vedoucí svá působišť rozmístili na chodby a do jednotlivých místností, a tak se mohlo po menších úpravách začít soutěžit. Děti se sice nesešly v rekordním počtu, ale naše klubovna se rozhodně zaplnila vedoucími a osmnácti soutěžícími až k prasknutí. To tedy v kostce znamená, že jsme napočítali téměř 40 účastníků.

Soutěžení samotné probíhalo tím způsobem, že děti chodily po jednotlivých atrakcích a vydělávaly si peníze, za které si mohly koupit dole v bufetu sladkosti nebo losy do slosování o finálovou soutěž. I přes naše obavy se při pohybu v prostoru s nábytkem (u kterého jsme byli nuceni zakrýt ostré hrany) nikomu nic nestalo, a tak nic nebránilo tomu, aby zábavně odpoledne proběhlo i uvnitř. Děti se do soutěžení pustily s obdivuhodnou vervou a tak se mohly na atrakcích vystřídat i několikrát za sebou. Naši starší tomíci se u jednotlivých stanovišť museli pořádně ohánět, aby všechny děti stíhali kontrolovat. Mezi naše atrakce patřilo již tradičně skákání v pytli, běhání se zvonkem, lovení ryb, trolejbus, znalostní testy, strefování koše...

Na závěr proběhla finálová hra, ve které bojovaly společně vylosované dvojice. Vyhrála Maruška Lesáková též známá jako „Mary Lessy“ a Vašek Calta, kterým dodatečně gratulujeme. Na konec děkujeme všem pořadatelům a vedoucím za nádherně strávené odpoledne.

Vaši Tomíci ze Sedlčan

Řádové sestry na Sedlčansku - 1. díl

Na faře v Kosově Hoře v současné době bydlí tři Milosrdné sestry svatého Kříže, Štěpánka Jarmila Tomajerová, Ludmila Helena Lukášová a Tereza Veronika Křeňková. Položili jsme jim 3 stejné otázky a odpovědi každé z nich si budete moci na pokračování přečíst v našem listu.

Rozhovor se sestrou Štěpánkou

Kdy a kde jste se narodila a odkud jste k nám přijela?

Narodila jsem se v r. 1951 v Dolních Bojanovicích na jižní Moravě. A těsně než jsem přijela do Kosovy Hory, působila jsem v klášteře v Kroměříži.

Co vás přimělo k volbě tohoto povolání a jak jste se k němu dostala?

To je těžké říci, nebylo to plánované, ono je to v člověku vevnitř, raší mu to v srdci. Vlastně o tom ani neví. Já osobně jsem nevyrostala v žádné silně křesťanské rodině. Ale uvnitř se mě začaly opakovat takové ty neurčité hlasy,

Recept na nepečené vánoční cukroví

V kuchařské knize vybereme jakýkoli recept na vánoční cukroví. A teď pozor ! Pečlivě sečteme cenu všech potřebných surovin, cukroví neupečeme a příslušný obnos věnujeme na charitativní účely. Recept je vhodný pro každou dietu, po tomto cukroví zaručeně nepřiberete na váze, získáte trochu volného času pro svou rodinu a hřejivý pocit, že jste snadno vykonali něco dobrého. Hodně kulinářských úspěchů o letošních vánocích přeje redakce ☺

Zveme Vás

- v neděli 2. 12. 2007 ve 14:00 hod., všechny děti, rodiče i prarodiče na tradiční Mikulášskou besídku do auly Školy propojení. Po divadelním představení bude následovat setkání se sv. Mikulášem a jeho sladká nadílka v kostele sv. Martina. Srdečně zvou Tomíci.
- I v letošním roce máte možnost pozvat sv. Mikuláše ke svým dětem nebo vnoučatům přímo domů. Podrobnosti na tel.: 602 754 828, 602 462 322
- Od pátku 7. do neděle 9. 12. 2007 pořádá štětkovické Společenství mladých víkendové setkání dětí a mládeže ve věku od 6-17 let na faře v Sedlci-Prčici a Voticích. Kontakt: Ivka Čiháková tel: 604 383 498.
- V neděli 16. 12. 2007 v 15:00 hod na Adventní koncert Chrámového sboru v kostele sv. Martina. Zazní díla W.A. Mozarta a vánoční skladby českého baroka.
- V sobotu 22. 12. 2007 pořádá KČT Sedlčany tradiční vánoční pochod „Ke stromečku“ do Pačické. Sraz v 9 hod. u Kulturního domu v Sedlčanech.
- v neděli 23. 12. 2007 ve 14:00 hod na další Adventní koncert do kostela sv. Martina. Předvánoční atmosféru navodí Česká mše vánoční Jana Jakuba Ryby – provedení s orchestrem.
- V neděli 23. 12. 2007 od 16.30 hod. na dublovický adventní koncert. Na programu budou skladby A. Michny z Otradovic a českého vánočního baroka. Zpívá Chrámový sbor Sedlčany.
- 24. 12. 2007 na půlnoční mši sv. ve 24.00 hod. Zazní Česká mše vánoční J. J. Ryby.
- Na Hod boží vánoční 25. 12. 2007 se již tradičně – tentokrát ovšem v 14.30 hod koná „Vánoční besídka dětí u jesliček“. Srdečně zveme všechny členy Vaší rodiny.
- V neděli 30. 12. 2007 bude při mši sv. obnova manželských slibů.
- 30. - 31. 12. 2007 zvou Tomíci své členy na „Malého Silvestra“ a vánoční vzpomínání. Bližší informace na schůzce nebo u Jany Švejdrové tel: 732 172 636
- Na závěr roku bude 31. 12. 2007 po mši. sv. bude následovat adorace a požehnání.

nejde to přesně popsat. Uvádí to člověka v nepokoj, Boží volání, které se ze začátku odpinkne, nevšímáme si ho. Ale pak za mnou přišel jeden kněz, co prý chci v životě dál dělat. Povídalí jsme si a on mi o životě sester vyprávěl. Říkal mi o jednotlivých rádech a zastavili jsme se právě u Sv. Kříže. Dokonce jsme se jeli za nimi podívat do nedalekého kláštera, kam jsem pak jezdila i častěji. Nikdy jsem nebyla moc hovorná, ale tam jsem se otevřela, rozvázal se mi jazyk a já cítila, že to je ono. Byla jsem tam jako doma. A po různých osobních i politických krizích (rok 89) jsem se rozhodla právě pro tuto cestu.

Jaká je vaše pracovní náplň? Kdo vám zadává úkoly a místa působení?

Je to především představená kláštera a rada, kteří rozhodují a poté se mnou prodiskutují, kam budu poslána. Čistota je pro jeptišky velmi těžká, ale poslušnost je asi nejtěžší. Myslím si, že člověk se má vždycky modlit, aby představení dobře rozhodli za vás, protože jinak si můžete vybrat nějakou činnost, na kterou sama nestačíte a to není dobře.

Moje funkce zde se přesně nazývá „pastorační asistentka“, ale spočívá to hlavně v tom, že pomáhám páteru Rafaelovi s tím, co potřebuje. Pracuji v kanceláři s matrikami (svatby, křty,...) apod. Také vyučuji náboženství a chodím do Domova důchodců, kde navštěvuji lidi buďto pravidelně, když potřebují, ale i se s nimi zastavím jen tak na chodbě, sedneme si spolu a povídáme si. Snažím se, aby to bylo nenásilnou formou. Rozhodně nenaléhám v ničem, ani co se víry týče. Oni jsou vždy moc rádi, když si mají s kým promluvit.

Jinak musím říci, že lidé tady jsou velmi otevření. Jela jsem prakticky do neznámého místa a člověk se trochu i bojí a přesně neví, co bude. Jsem tu od září, ale jak říkám, lidé jsou zde přátelští a líbí se mi, že například do kostela zde v Kosově Hoře chodí tolik dětí.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho trpělivosti a božího požehnání ve vašem konání.

-ep-

Ohlédnutí za celostátním setkáním mládeže

Od 13. do 19. srpna 2007 proběhlo v tábořské čtvrti Klokoty celostátní setkání křesťanské mládeže. Byla to záležitost nevšední, neboť poslední takové setkání se uskutečnilo roku 2002 ve Žďáru nad Sázavou – které bylo za povodní vytopeno. Letos nás taková překvapení naštěstí nestihla, počasí bylo příznivé a program pestrý.

Na setkání se sjeli laici, řeholníci, kněží i biskupové z celé republiky. Každý den se nabízela příležitost zúčastnit se mše svaté, vyslechnout katechezi, přednášky na různá témata (např. Písmo, církve, rodiny, okultismus...) či se ve chvíli volna podívat po zákoutích starého Tábora, projet se na loďkách po Lužnici

nebo vyrazit do okolí. Lidí přijelo na 6000, takže pořadatelé měli plné ruce práce. Byli to skoro všechno dobrovolníci, a tak si i přes nějaké ty organizační nedostatky zaslouží poděkování. Podařilo se totiž vytvořit atmosféru, která nebývá každý den, a která byla zvláště patrná při závěrečné - velmi pěkné - adoraci. Duch svatý v celém tomto setkání jistě mocně zapůsobil. Bohu díky za to.

- tz -

Aby nám zase letos Vánoce neodezly

jako „hlas zvonů nad závějí“ v básni Jaroslava Vrchlického...

„Český a moravský advent“ začíná v naší přírodě svátkem svatého Martina. Tedy dříve, než stanoví církevní kalendář. „*Krátké šeré dny, dlouhé podvečery, stříbrná noční tma*“. Vnímaví by si neměli nechat ujít tento přírodní jev, podbarvující předvánoční poezii. Naši předkové tuto dobu využívali k přástkám – domácí výrobě příze z vlny nebo lnu. Tu posléze nahradily přádelny. Dralo se tedy peří. Při obojím se vyprávělo, vzpomínalo, zpívalo. Těšilo se na svátky. Ty, díky zvykům staročeského adventu, trvaly déle a lépe se využíly.

Materiálně advent i samotné svátky našich předků bývaly, podle našich měřítek, nepředstavitelně skromnější. Zato citové i estetické hodnoty té doby, vědomě i podvědomě, využíváme dodnes. K přástkám i dračkám se vrátit nemůžeme, ale navodit si tu správnou domácí pohodu – ano. Třeba stavěním „jesliček“.

Co různých typů betlémských lidových i akademičtích umělců vytvořili! Prostředí i dobu vyjadřují sice odlišně od reality před dvěma tisíci roky, o to víc však postihují mentalitu tehdejší doby – především v sociálním citění. Povšimněte si postaviček, nesoucích dárky. Většinou jsou to věci, které by dárci sami potřebovali, či mají pro ně nesmírnou cenu. Nedávají tedy ze svého nadbytku, ale dělí se s ještě potřebnějšími. Jaký dárek letos odnese narozenému Ježíškovi my?

- si -

Slovo redakce...

Vážení čtenáři Farních listů, možná jste překvapeni, jakou tiskovinu máte v rukou. Nic nového pod sluncem, je to jen pokus obnovit přísun informací o tom, co se v našich farnostech událo a co se chystá. Přinášel to dříve „Svatý Martin“, ale nechtěli jsme preferovat sedlčanského patrona, vždyť svatý Václav taky jezdil na koni a Nejsvětější Trojice by zvítězila dvojnásobným počtem bodů. A protože (jak zpívali V+W) nikdo nic nikdy nemá mít za definitivní, otvírá se prostor pro vaši fantazii. Redakce už teď děkuje za vaše nápady a připomínky a také spoléhá na to, že občas pošlete svůj zajímavý příspěvek - jak a kam je uvedeno v tiráži.

(red)